

Resolució 177/2020, de 5 de març

Número d'expedient de la reclamació: 637/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Vilabella

Informació reclamada: Diversa.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: L'antecedent 16 posa de manifest que la nova persona reclamant ha indicat explícitament la seva voluntat de no continuar amb la Reclamació, la qual cosa equival a dir que desisteix d'aquest procediment i, per tant i en aplicació de les consideracions fetes al paràgraf anterior, és procedent finalitzar la Reclamació per desistiment, sense necessitat de formular cap altra declaració.

Paraules clau: Ajuntament. Electes. Ingressos. Padró d'habitants. Personal. Reclamació contra estimació parcial. Dades Personals. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 de setembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 637/2019, presentada per un electe municipal contra l'Ajuntament de Vilabella, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En les dates que s'indiquen per a cada instància, entre els mesos d'agost i setembre de 2019 la persona reclamant, tot invocant la seva condició de membre de l'Ajuntament i la finalitat d'exercir l'oposició, presenta les sol·licituds següents a l'Ajuntament de Vilabella:
 - 2.1. Instància 328 (13 d'agost): Registres d'ingressos i despeses i factures corresponents dels últims anys. El 22 d'agost (instància 358) al·lega que no li ha estat denegada la sol·licitud en el termini de 4 dies i que, per tant, en aplicació de l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), el personal de l'Ajuntament li hauria de facilitar aquest accés, la qual cosa li és denegada. Reitera l'actuació el 27 d'agost (instància 369). Reitera l'actuació el 29 d'agost (instància 381).
 - 2.2. Instància 330 (13 d'agost): Padró d'habitants. El 22 d'agost (instància 357) al·lega que no li ha estat denegada la sol·licitud en el termini de 4 dies i que, per tant, en aplicació de l'article 164 TRLMRLC, el personal de l'Ajuntament li hauria de facilitar aquest accés, la qual cosa li

- és denegada. Reitera l'actuació el 27 d'agost (instància 370). Reitera l'actuació el 29 d'agost (instància 379).
- 2.3. Instància 385 (30 d'agost): Expedient d'aprovació del padró de la taxa de recollida d'escombraries corresponent al primer semestre de 2019. Sol·licitud reiterada per la Instància 420 (13 de setembre), perquè a la documentació facilitada per l'Ajuntament hi mancava el padró; també demana còpia sencera de l'expedient. La instància 430 (17 de setembre) posa de manifest el que considera algunes irregularitats d'aquest padró i en demana l'anul·lació.
 - 2.4. Instància 406 (10 de setembre): Sobre l'existència d'un conveni amb el Grup excursionista de Vilabella, referent a la cessió del Rocòdrom.
 - 2.5. Instància 407 (10 de setembre): RLT de l'Ajuntament, amb les funcions que ha de desenvolupar cada treballador.
 - 2.6. Instància 410 (12 de setembre): hores setmanals de treball i horari de cada treballador de l'Ajuntament.
 - 2.7. Instància 413 (12 de setembre): còpia de l'últim padró de la taxa d'aigua per ensulfatar amb indicació de la data de la seva aprovació.
 - 2.8. Instància 414 (12 de setembre): còpia de l'últim padró de consum d'aigua potable, relacionat per carrers, noms i consums, amb indicació de la data de la seva aprovació i amb una relació dels comptadors que gaudeixen de bonificació o exempció del cànon de l'aigua.
 - 2.9. Instància 415 (12 de setembre): còpia de l'últim padró de la taxa de gual, amb indicació de la data de la seva aprovació i de si tots els titulars estan al corrent de pagament.
 - 2.10. Instància 416 (12 de setembre): còpia de l'últim padró del clavegueram, corresponent al segon trimestre del 2019, relacionat per carrers, noms i consums, amb indicació de la data de la seva aprovació.
 - 2.11. Instància 417 (12 de setembre): còpia de l'últim padró de la taxa de conservació del cementiri, amb indicació de la data de la seva aprovació.
 - 2.12. Instància 418 (12 de setembre): còpia dels documents corresponents a quatre números del registre d'entrada i a dos del de sortida.
 - 2.13. Instància 422 (16 de setembre): registre dels decrets d'alcaldia i còpia dels que manifesti que són del seu interès.
3. L'Ajuntament de Vilabella dóna les respostes següents a les anteriors sol·licituds:
 - 3.1. A la instància 385: per decret de 5 de setembre de 2019, li dóna hora per revisar-lo.
 - 3.2. A les instàncies 406, 407, 410, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 420 i 422: per decret de 17 de setembre de 2019 denega l'accés sol·licitat, perquè considera que el regidor reclamant està fent un ús abusiu del dret d'accés a la informació, degut al gran volum d'informació demanada, amb el curt espai de temps en què es demana i la manca d'individualització i concreció de la informació sol·licitada; cita un informe del Defensor del Poble de Galícia, que indica que segons la jurisprudència no es pot demanar informació de manera indiscriminada, genèrica o

abusiva, amb pertorbació del normal funcionament dels serveis municipals. A més, les sol·licituds 413, 414, 415, 416, 417 i 420 també s'han de denegar perquè demanen informació tributària que només pot ser cedida d'acord amb l'article 95.1 de la Llei General Tributària (LGT), i segons informes de l'Agència espanyola de protecció de dades (AEPD), que cita, la comunicació de dades tributàries als regidors que les demanen en exercici de les seves funcions de control del govern municipal no es troba emparada en aquest precepte de l'LGT.

4. La Reclamació presentada el 25 de setembre de 2019 indica que l'actitud de l'Ajuntament és denegar-li informació que el regidor reclamant considera que hi té dret.
5. El 10 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilabella i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 10 d'octubre de 2019, vist que l'Ajuntament invoca la protecció de dades personals, en relació amb la informació tributària, per denegar part de la informació reclamada, la GAIP demana a l'Autoritat catalana de protecció de dades (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
7. El 14 d'octubre de 2019 la GAIP informa les parts que la sol·licitud d'informe a l'APDCAT comporta l'ampliació del termini per resoldre la Reclamació, segons preveu l'article 42.9 LTAIPBG.
8. El 22 d'octubre de 2019, un cop assabentada de la sol·licitud d'informe de l'APDCAT, la persona reclamant manifesta a la GAIP que no el considera necessari perquè ha refusat expressament l'accés a dades confidencials, tal com acredita amb la còpia d'un escrit que ha adreçat a la Secretària municipal.
9. El 28 d'octubre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: *"Tenint en compte la finalitat de l'accés, els termes de les sol·licituds i l'especial reserva que imposa la normativa aplicable, no es pot admetre un accés generalitzat del regidor als padrons fiscals corresponents a les taxes municipals de recollida d'escombraries, d'aigua d'ensulfatar, de consum d'aigua potable, de gual, de clavegueram i de cementiri, tal com sol·licita. Això, sens perjudici de poder lliurar-li la informació de manera anonimitzada. El dret a la protecció de dades no impediria l'accés del regidor a informació sobre les persones amb deutes vençuts i exigibles vinculats a la taxa de gual, s'hagi iniciat o no la via executiva per al seu cobrament, inclosos els incobrables i aquells que s'hagin extingit"*. Aquesta conclusió es fonamenta en les consideracions següents:

"L'Ajuntament podria tractar dades identificatives dels subjectes tributaris obligats (nom, cognoms, DNI, telèfon, adreça fiscal i tributària) i altre tipus de dades, com ara, entre d'altres, informació fiscal i econòmica (dades fiscals), dades bancàries, etc. A això cal afegir que, en el context de la

gestió de les taxes esmentades, no es pot descartar el tractament per part de l'Ajuntament, en atenció, si escau, al tipus d'exempció i/o bonificació establerta en l'exacció de la taxa de què es tracti, de dades mereixedores d'especial protecció (article 9 RGPD) o, si més no, d'informació mereixedora d'una especial reserva o confidencialitat, en poder revelar l'existència de situacions d'especial necessitat. Aquestes circumstàncies podrien actuar com un límit al dret d'accés del regidor a aquest tipus d'informació vinculada a la gestió dels padrons fiscals, en cas de no quedar suficientment acreditada la rellevància que pugui tenir la identificació concreta dels subjectes obligats per a l'exercici de les funcions que té atribuïdes com a càrrec electe.

*En tot cas, cal tenir en consideració l'especial tractament que la normativa preveu respecte les dades personals tributàries. L'article 2.2 del TRLRHL, disposa que "para la cobranza de los tributos y de las cantidades que como ingresos de derecho público, tales como prestaciones patrimoniales de carácter público no tributarias, precios públicos, y multas y sanciones pecuniarias, debe percibir la hacienda de las entidades locales de conformidad con lo previsto en el apartado anterior, dicha Hacienda ostentará las prerrogativas establecidas legalmente para la hacienda del Estado, y actuará, en su caso, conforme a los procedimientos administrativos correspondientes." Les hisendes locals tenen, per a la cobrança dels tributs i resta d'ingressos de dret públic, les mateixes prerrogatives que la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (en endavant, LGT) atribueix a la Hisenda Estatal. En concret, pel que fa a les dades i informació obtinguda per la Hisenda Municipal, l'article 95.1 d'LGTT disposa que: "1. Los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones **tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de los tributos o recursos** cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, **sin que puedan ser cedidos o comunicados a terceros, salvo** que la cesión tenga por objeto: (...) 3. La Administración tributaria adoptará las medidas necesarias para garantizar la confidencialidad de la información tributaria y su uso adecuado. Cuantas autoridades o funcionarios tengan conocimiento de estos datos, informes o antecedentes estarán obligados al más estricto y completo sigilo respecto de ellos, salvo en los casos citados. (...)."*

D'aquesta manera, per aplicació de l'LGTT, les dades personals que tracti l'Ajuntament, en relació amb la gestió de les taxes, tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzades per a la seva efectiva imposició. És clar, per tant, que la normativa aplicable protegeix determinada informació referida als obligats tributaris i en condiciona l'accés i el tractament a unes determinades finalitats. Per bé que aquest article 95 de l'LGTT estableix la prohibició de comunicar la informació de naturalesa tributària a tercers diferents dels establerts en el seu apartat 1, escau recordar que els regidors són part integrant de l'Ajuntament (article 19.1 LRBRL), per la qual cosa no són pròpiament un "tercer aliè" a la relació entre l'interessat (la persona física titular de les dades) i el propi Ajuntament.

Per altra banda, cal tenir en consideració els termes en què el regidor sol·licita l'accés a aquest tipus d'informació. En aquest punt, escau recordar que la legislació de règim local no exigeix als càrrecs electes que, per accedir a la informació en poder de la corporació, hagin d'explicitar o fonamentar la finalitat de la seva petició, atès que la raó de la seva sol·licitud s'ha d'entendre implícita en l'exercici de les dites funcions de control i fiscalització. Amb tot, cal tenir en consideració que, en el present cas, el regidor manifesta en la seva reclamació davant la GAIP que "com a regidor de l'Ajuntament de Vilabella he sol·licitat en varies ocasions revisar determinats expedients (especialment padrons), doncs he detectat irregularitats en el primer que vaig revisar. Com que crec que es poden haver produït en altres padrons, ho volia verificar (...)". El primer expedient de padró a què fa esment en la seva reclamació seria el relatiu a la taxa corresponent a la recollida de les escombraries per al primer semestre de 2019, com fa avinent el mateix regidor més endavant. En l'escrit presentat en data 17 de setembre de 2019 davant l'Ajuntament, adjuntat a l'expedient, el regidor addueix certes irregularitats en la tramitació de l'expedient corresponent a aquest padró fiscal: revisió del padró realitzada per la Junta de Govern Local fora de termini, pràctica de notificacions als veïns afectats fora de termini, inici del cobrament de la taxa abans de l'aprovació definitiva del padró, etc. D'aquestes manifestacions pot entendre's que l'accés al conjunt dels expedients dels padrons fiscals referits a la resta de taxes municipals (els relatius a la taxa d'aigua d'ensulfatar, de consum d'aigua potable, de gual, de clavegueram i de cementiri) sol·licitat pel regidor és conseqüència de la constatació de situacions anòmales o irregulars en la tramitació d'aquest primer expedient per part de la Junta de Govern Local. Pot entendre's, per tant, que les sol·licituds d'accés als expedients de padrons fiscals de les taxes esmentades estarien relacionades en aquest cas amb el control de l'actuació municipal en l'àmbit de la gestió tributària, per tal de poder detectar si la tramitació d'aquests expedients s'ajusta a les previsions de la legislació aplicable (TRLRHL i les ordenances fiscals respectives). Des d'aquesta perspectiva, pot dir-se que l'accés a la dita informació s'emmarcaria dintre de les funcions legítimes de control i fiscalització legítimament atribuïdes al regidor. Ara bé, d'acord amb el principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), aquest accés haurà de referir-se només a les dades personals que siguin necessàries per donar resposta satisfactòria a aquest dret d'accés legítim del regidor. Les sol·licituds presentades pel regidor se centren en els padrons fiscals, en què constaran identificats els subjectes passius obligats, les bases imposables o, en el seu cas, les liquidables i la quota tributària a satisfer per aquests. Es tracta, en tot cas, de sol·licituds d'accés generals, és a dir, es pretén accedir a tota la informació que es conté en cadascun d'aquests padrons i respecte la totalitat dels subjectes obligats. Com hem vist, informació de naturalesa tributària però també, cal recordar, que podria revelar altres dades mereixedores d'especial protecció, en atenció al tipus d'exempció i/o bonificació establerta en l'exacció de la taxa. Un exemple d'aquesta situació es podria donar, si més no, en el cas del padró fiscal relatiu a la taxa de consum d'aigua potable. El regidor sol·licita accedir a aquest padró relacionat per "carrers, noms i consums", fent constar "tots els comptadors que gaudeixen de l'exempció o bonificació de la taxa del cànon de l'aigua". Tenint

en compte les manifestacions efectuades pel regidor sobre eventuais irregularitats en l'expedient corresponent a la taxa de recollida d'escombraries que sosté haurien donat lloc a "discordances entre allò definitivament aprovat i els rebuts posats al cobrament", no es pot descartar que la finalitat concreta pretesa pel regidor amb aquestes sol·licituds sigui poder contrastar si s'ha realitzat el còmput adequat en cada cas, als efectes de calcular les quotes a satisfer pels subjectes obligats. Essent així, no sembla que resulti necessari ni rellevant, a tal efecte, conèixer la identitat de les persones obligades en relació amb cada taxa municipal. Per això, en el present cas la informació s'hauria de lliurar al regidor de manera anonimitzada (considerant 26 RGPD), és a dir, sense incloure dades que puguin relacionar-se amb una persona física identificada o identificable.

Cal tenir consideració que es considera persona física identificable "toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o unos o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona" (article 4.1) RGPD). Per tant, la informació a lliurar al regidor no hauria d'incloure ni dades que permetin la identificació directa dels subjectes obligats (per exemple, nom i cognoms) ni tampoc llur identificació indirecta (per exemple, l'adreça). Això sens perjudici que, si la finalitat pretesa pel regidor anés més enllà d'aquest mer control sobre les quanties establertes per la Junta de Govern Local, pogués resultar justificat lliurar-li informació específica dels padrons fiscals relativa a determinades persones obligades, si resulta necessari per a l'exercici de les seves funcions de fiscalització i control de l'actuació municipal o d'altres que pugui tenir atribuïdes en els termes previstos a l'LRBRL. Seria convenient, a tal efecte, que el regidor concretés en relació amb quines persones requereix la informació continguda en els padrons fiscals i la rellevància d'aquesta informació per assolir les funcions de control que té atribuïdes. Especialment, en aquells casos en què la petició pogués comportar revelar dades mereixedores d'una especial reserva o confidencialitat, en atenció al tipus d'exempció i/o bonificació establerta en l'exacció de la taxa de què es tracti. Més enllà d'això, tenint en compte la finalitat de l'accés, els termes de les sol·licituds i l'especial reserva que imposa la normativa aplicable a aquest tipus d'informació, no sembla que es pugui admetre un accés generalitzat del regidor als padrons fiscals corresponents a les taxes municipals de recollida d'escombraries, d'aigua d'ensulfatar, de consum d'aigua potable, de gual, de clavegueram i de cementiri, identificant les persones afectades.

En la sol·licitud d'accés a l'expedient del padró fiscal relatiu a la taxa de gual el regidor també sol·licita conèixer "si tots els veïns que han sol·licitat el gual estan al corrent del pagament de la taxa esmentada", de manera que sembla que, en aquest cas concret, el regidor vulgui disposar d'una relació dels deutors amb l'Ajuntament per aquest concepte. Com s'ha vist, el Ple de la corporació té atribuïdes, entre d'altres funcions, el control i fiscalització dels òrgans de govern (article 22.1.a) LRBRL). En matèria pressupostària, correspon al Ple l'aprovació del pressupost i les seves modificacions (article 22.2.e) TRLRHL i articles 167 i 169 TRLRHL). Al llarg de l'exercici

pressupostari i en compliment del que disposa l'article 207 del TRLRHL i les regles 105 i 106 de la Instrucció del model simplificat de comptabilitat local (ICAL), dins del trimestre següent, després del meritament de cada trimestre natural, la Intervenció General ha de trametre a l'Alcaldia o a la Presidència de la Comissió Informativa d'Economia, que en donarà compte al Ple, informació sobre l'execució dels pressupostos i del moviment de la tresoreria i de les operacions pressupostaries independents i auxiliars del pressupost. En concret, i pel que fa l'estat dels ingressos, aquesta informació ha de facilitar els imports corresponents a les previsions d'ingressos inicials, les seves modificacions, i les previsions definitives i els drets reconeguts nets, així com la recaptació neta. També correspon al Ple l'aprovació del Compte General de la corporació, format per la Intervenció i sotmès a informe de la Comissió Especial de Comptes de l'entitat, constituïda per membres dels diferents grups polítics de la corporació (article 212.4 TRLRHL). El compte general reflecteix la situació econòmica financera i patrimonial, els resultats econòmics i patrimonials, i l'execució i liquidació dels pressupostos. Situats en el context del retiment de comptes públics, convé apuntar que la dita informació podria ser sol·licitada per part dels regidors en el si de la Comissió Especial de Comptes, per la via dels articles 212.2 del TRLRHL i 58 del TRLMRLC, però també per la via de l'article 212.4 del TRLRHL en relació amb l'article 77 de l'LRBRL. Per a l'exercici de les funcions de control i fiscalització dels òrgans de govern, en relació amb el paper de control polític que la normativa atribueix al Ple de la corporació, a qui li correspon, en última instància l'aprovació del compte general, els regidors han de poder disposar de la informació, dades, documentació comptable i justificativa dels diferents estats dels comptes que els permeti avaluar quina ha estat l'actuació de l'administració municipal respecte, en aquest cas, dels drets reconeguts a favor de la corporació que constin pendents de cobrament.

La finalitat de l'accés del regidor a la informació sol·licitada (deutors de la taxa de gual) tindria per objecte el control de l'actuació administrativa en l'àmbit de la gestió i recaptació dels drets reconeguts en favor de la corporació, per tal de poder detectar si s'ha produït alguna irregularitat en l'àmbit d'aquesta activitat. Cal tenir en consideració que l'actuació dels òrgans de govern i de l'administració municipal en matèria de gestió i recaptació dels ingressos públics incideix directament en l'execució del pressupost d'ingressos i en l'estat de comptes general, i el resultat d'aquesta actuació repercuteix en la situació pressupostaria, econòmica i financera de la corporació. Des d'aquesta perspectiva l'accés a la relació de deutors sol·licitada s'emmarcaria dintre de les funcions legítimes de control i fiscalització legítimament atribuïdes al regidor (article 22.1.a) LRBRL). Una certa avaluació de l'actuació administrativa respecte a la gestió i recaptació d'aquests deutes relatius a la taxa de gual, en termes d'eficàcia i de resultats, podria fer-se a priori sense haver de disposar d'un accés generalitzat al detall de la dita relació de deutors (nom i cognoms, concepte i quantia). Ara bé, si el que es pretén és disposar d'informació que permeti verificar si s'han produït possibles situacions anòmales o irregulars en el procés de gestió i de recaptació d'aquesta taxa respecte de determinades persones, cal determinar en quina mesura

resultaria justificat aquest tipus d'accés. En aquest sentit, pot dir-se que l'accés s'hauria de plantejar respecte d'aquelles persones amb deutes vençuts i exigibles, es trobin en via executiva o no (per inactivitat de l'administració), inclosos els incobrables i els que s'hagin extingit per prescripció o per la concurrència de qualsevol altra causa d'extinció. En aquests casos, pot ser rellevant, a efectes de control d'eventuals irregularitats produïdes en el procediment de recaptació dels tributs, el coneixement no només de l'import del deute sinó també de la identitat del deutor. Per tant, caldria admetre l'accés del regidor a aquest tipus d'informació. En canvi, no sembla que resultés justificat lliurar la identitat dels titulars dels deutes que es trobin en període de pagament voluntari o respecte els quals el titular hagi sol·licitat ajornar o fraccionar-ne el pagament, a l'empara del que disposen els articles 65.1 de l'LGT i 44 del Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, o la resta de normativa aplicable. Aquests casos formarien part de l'activitat recaptatòria ordinària de l'administració i no s'aprecia que conèixer la identitat de les persones que es troben en aquestes situacions sigui rellevant per a la finalitat de control d'eventuals actuacions irregulars per part de l'administració. Per aquests supòsits, cabria l'opció de lliurar les diferents quanties, sense facilitar la identitat del titular.

10. El 29 d'octubre de 2019, a la vista de les consideracions indicades a l'antecedent 8 i de l'informe de l'APDCAT, la GAIP demana a la persona reclamant que es pronunciï sobre si vol conèixer la identitat de les persones que consten als padrons sol·licitats.
11. El 29 d'octubre de 2019 la persona reclamant indica a la GAIP que vol conèixer la identitat de les persones que consten als padrons fiscals sol·licitats, per tal de valorar el seu correcte empadronament, i atès que hauria conegut casos d'empadronament irregular.
12. El 5 de novembre de 2019 la GAIP inicia les actuacions per fixar la data de la primera sessió de mediació.
13. El 18 de novembre de 2019 la GAIP rep una comunicació de la Secretària municipal que informa de la defunció de la persona reclamant.
14. El 19 de novembre de 2019 la GAIP manifesta el seu condol a l'Ajuntament i demana a la Secretària municipal que informi de la presa de possessió de la persona que substituirà la persona reclamant, quan aquest fet es produeixi. Indica que mentrestant el procediment romandrà suspens.
15. El 10 de febrer de 2020, tan bon punt coneix la identitat de la persona que substitueix la persona reclamant com a membre de l'Ajuntament, la GAIP la informa de la Reclamació i li demana si té interès en la seva continuïtat.
16. El 25 de febrer de 2020 la representant municipal substituïda de la persona reclamant manifesta a la GAIP la seva voluntat de no continuar amb la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Nogensmenys, també cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de

l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Procedeix, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".* A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

L'antecedent 16 posa de manifest que la nova regidora que substitueix la persona reclamant ha indicat explícitament la seva voluntat de no continuar amb la Reclamació, la qual cosa equival a dir que desisteix d'aquest procediment i, per tant i en aplicació de les consideracions fetes al paràgraf anterior, és procedent finalitzar la Reclamació per desistiment, sense necessitat de formular cap altre declaració.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de març de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 637/2019 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.